

Omella demana pregàries per la pluja

Dill, 1/02/2016 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) Una de les primeres coses que demana l'arquebisbe **Joan Josep Omella** per Barcelona: que ploqui. Que bona falta fa. Aquest dilluns Omella ha enviat una carta a tota la diòcesis on demana "que feu pregàries, diàriament, en l'Eucaristia, per demanar la pluja; fins i tot podríeu organitzar rogatives amb la mateixa intenció".

La carta s'adreça a tots capellans, laics i religiosos i a les institucions diocesanes per tal que promoguin aquesta intenció en l'oració: "Us demano a totes les comunitats de l'arxidiòcesi que us feu ressò de la preocupació per la sequera". Aviat es compliran cent dies sense pràcticament caure una gota d'aigua a Barcelona. Omella motiva aquesta crida en el fet que "la gran sequera que patim" és "una de les grans preocupacions, no només dels que viuen al món rural sinó també a les ciutats". I recorda que el Concili Vaticà II proclama que "el goig i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels homes del nostre temps són també el goig, l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels deixebles de Crist".

Per fer-ho efectiu, l'arquebisbe de Barcelona suggereix que en les eucaristies o a la pregària de vespres de la litúrgia de les hores, i en l'oració personal, s'incorpori aquesta petició mentre no ploqui: "Per la pluja, que ha de portar l'aigua que la nostra societat necessita: que Déu, provident i bo, ens la concedeixi com una benedicció que davall del cel fins a nosaltres".

"Demaneu i se us donarà"

En la mateixa circular, Omella cita dos fragments de l'Evangeli. Recorda que Jesús va dir que "el que demaneu al Pare en nom meu jo us ho donaré". I també cita l'exemple del profeta Elies "que va pregar insistentment perquè no ploqués, i no va ploure sobre la terra durant tres anys i sis mesos. Després va pregar de nou i el cel va donar pluja i la terra va produir el seu fruit". Segons Omella, "només el Senyor és capaç de canviar el curs de les coses" i que moltes vegades "la nostra ajuda no pot ser altra cosa que demanar insistentment, com la vídua inoportuna de l'Evangeli".

L'arquebisbe confia en que "la nostra pregària sincera, confiada i perseverant pugui aconseguir la tan desitjada aigua" i que "de la necessitat d'aquesta aigua de pluja siguem capaços de passar a desitjar, acollir, l'aigua viva de l'Esperit que Déu concedeix sempre sense mesura".